

Hendelse etter AMU-møte 6.11.2017

Undertegnede er bedt av AMUs leder – Bjørn Martin Johnsen (BMJ) – om å beskrive kort hva jeg mener hendte under et møte med kommunalsjef Jan Willy Mundal (JWM) den 6.11.2017 etter avslutningen av møte i AMU.

Etter avslutning av AMU-møtet ba AMUs leder om at kommunalsjef ((JWM) ble igjen for å avklare noe knyttet til en sak i kommunalteknisk område. AMUs leder ba også Fagforbundets andre AMU-representant – Zlata Ljubicic (ZL), samt KHVO – Guro J Skåre (GJS) og undertegnede (RR) om å bli igjen til et kort møte. Han begrunnet dette med at KHVO og BHTJ kjente til den aktuelle saken og at det kunne bli aktuelt å få oppklarende råd fra oss. Jeg spurte da JWM om dette var greit ettersom jeg ikke var orientert om hvilket tema som skulle tas opp. Han bekreftet dette muntlig overfor meg før møtet startet.

BMJ tok deretter opp en sak fra ISI renovasjonsanlegg. Saken omhandlet en hendelse hvor en ansatt hadde kommet i munnhuggeri med en kunde, blitt slått av kunden og senere fått en skriftlig advarsel for å ha forlatt arbeidsplassen uten sykemelding fra lege, og iht. JWM, fordi han hadde behandlet kunden dårlig (uttalt på dette møtet). BMJ orienterte om at han var blitt kontaktet om saken fra arbeidstaker og vernetjenesten v/HVO. BMJ spurte JWM hva som var blitt gjort i saken. JWM orienterte da om personaloppfølgingen i saken som hadde endt med at arbeidstaker hadde fått en skriftlig advarsel. BMJ formidlet at dette tok han foreløpig til orientering, men ønsket å vite hva ledelsen tenkte å gjøre med voldsepisoden og at en av arbeidstakere var blitt utsatt for vold i form av et slag mot hodet.

Møtet ble deretter en diskusjon om dette var et slag eller ikke. JWM mente det ikke kunne karakteriseres som vold og at det ikke hadde vært et slag. Han betegnet dette som «en lett klaps» og mente det var en mindre alvorlig hendelse. BMJ spurte hva JWM mente med dette, og om han hadde lest kommunen regelverk for håndtering av vold og trusler? JWM bekreftet at han ikke hadde lest kommunens retningslinjer på området og heller ikke var kjent med disse. Saken var ikke vurdert i forhold til dette. Han (og den stedlige ledelsen) hadde heller ikke fulgt opp saken i samsvar med reglene for håndtering av vold og trusler. JWM mente dette var en ren personalsak hvor arbeidstaker ikke hadde oppført seg i samsvar med retningslinjene for kundebehandling på ISI, og saken var derfor håndtert i samsvar med dette.

Samtalen utviklet seg raskt til en situasjon hvor BMJs spørsmål om vold, og oppfølging fra ledelsens side, ble oppfattet som provoserende av JWM. Uenigheten dreide seg i det vesentligste om dette var en voldsepisode hvor en ansatt var blitt slått i bakhodet, eller om det dreide seg om dårlig kundebehandling hvor konsekvensen var at arbeidstaker mottok et «lett klaps» mot bakhodet av kunden. BMJ sto på at dette handlet om «et slag mot bakhodet», mens JWM fortsatte å hevde at det handlet om en «lett klaps». Uenigheten om dette endte med at JWM reiste seg opp, lente seg fram mot, - og over BMJ, smalt begge hender i bordet så kaffen skutt, og rasende skrek noe slikt som at «nå måtte han (BMJ) faen i meg gi seg!». Etter dette avsluttet BMJ møtet.

Jeg vil understreke at dialogen skjedde mellom BMJ og JWM med ett kort innlegg fra ZL. KHVO og undertegnede tok ikke ordet i diskusjonen.

Sandvika 8.11.2017   Robert Rustad, BHT-sjef